

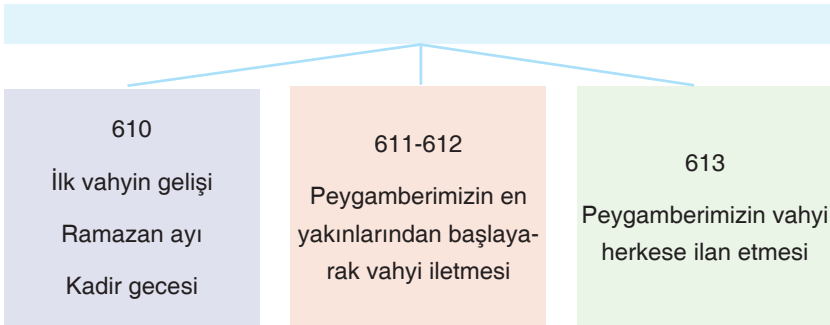
H. Muhammed'in (s.a.v.) Hayatı

H. Muhammed'in (s.a.v.) Daveti: Mekke Dönemi

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), 20 Nisan 571 tarihinde Mekke'de dünyaya gelmiştir. Allah'ın Elçisi (s.a.v.), 63 yıllık ömrünün yaklaşık 53 yılını, Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle "şehirlerin anası" olan bu kutsal beldede geçirmiştir. Yüce Allah (c.c.), Hz. Muhammed'i (s.a.v.) Mekke'de peygamberlikle görevlendirmiştir. Daha sonra Medine'ye hicret (göç) eden Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), ömrünün sonuna kadar da bu şehirde yaşamıştır. Bu sebeple Allah Resulü'nün (s.a.v.) hayatı ile peygamberliğini, Mekke Dönemi ve Medine Dönemi olmak üzere iki bölümde ele almak mümkündür.

H. Muhammed'in çağrısının, 13 yılını Mekke'de, 10 yılını da Medine'de geçirmiş ve peygamberlik görevini tamamlayıp vefat etmiştir.

H. Muhammed'in (s.a.v.) Hayatı

Hira Günleri: Peygamberimiz 610'da ilk vahyi almadan önceki yıllarda da ramazan aylarında Hira mağarasına gider, düşünce- lere dalardı. İlk vahiy ise 610 yılının Ramazan ayında yine bu mağarada gönderilmiştir. Hz. Muhammed'e gönderilen ilk vahiy Alak suresinin ilk beş ayetidir. Hz. Muhammed'e (s.a.v.) Cebra- il meleğinin vahy ettiği bu beş ayet alak suresinin ilk beş ayetidir. Ve İslam dini- nin ilk emri "İkra : Oku!" emridir.

610 yılı Ramazan ayının Kadir gecesinde başlayan vahiylerle birlikte Hz. Adem'den bu yana gelen İslam'ın ışığı yeryüzünü tekrar aydınlatmaya başla- mıştır. Ancak Mekke'de bu dinin öğretilerinden rahatsız olanlar her türlü kötülü- ğü yapacaklar ancak müslümanları yollarından döndüremeyeceklerdir.

İlk İnen Ayetler Alak Suresinin İlk Beş Ayetidir.

- 1- Yaratan Rabbinin adıyla oku!
- 2- O, insanı bir alekadan (embriyodan) yarattı.
- 3- Oku! Rabbin sonsuz kerem sahibidir.
- 4- O Rab ki kalemle yazmayı öğretti.
- 5- İnsana bilmediği şeyleri öğretti.

Dikkat

İslam'ın ilk ayetleri içinde okuma ve yazma ile ilgili ifadeler dik- kat çekmektedir. Bu da İslam dininin eğitim-öğretime verdiği değeri göstermektedir.

Okuma Parçası

İlk Vahiy: Yaratan Rabb'inin Adıyla Oku!

610 yılının Ramazan ayıydı ve Hz. Muhammed (s.a.v.) bu sıralar 40 yaşındaydı. Sıklıkla yaptığı gibi yanına yiyecek ve içecek alıp Hira Mağarası'na gitmişti. Burada yalnız başına tefekkür ediyordu. Birden melek Cebrail ona göründü. Hz. Muhammed (s.a.v.) şaşkın ve heyecanlıydı. Cebrail ona, "Oku!" dedi. Hz. Muhammed (s.a.v.), "Ben okuma bilmem." dedi. Cebrail aynı şeyi yine söyledi. Hz. Muhammed (s.a.v.) tekrar okuma bilmediğini belirtti. Cebrail üçüncü kez "Oku!" deyince bu kez Hz. Muhammed (s.a.v.) "Ne okuyayım?" diye sordu. Melek Cebrail de (a.s) "Yaratan Rabb'inin adıyla oku! O, insanı bir alaktan (aşılınmış yumurtadan) yarattı. Oku! İnsana bilmediklerini belleten, kalemle (yazmayı) öğreten Rabb'in, en büyük kerem sahibidir." anlamındaki ayetleri okudu.

H. Muhammed "Oku" emriyle başlayan ilk vahiy sürecinde heyecan ve şaşkınlık içinde hemen Hira Mağarası'ndan ayrıldı. Hızlı adımlarla evine geldi ve yatağına uzandı. Eşi Hz. Hatice'den, üzerini örtmesini istedi. Bir süre sonra kalktı ve yaşadıklarını eşine anlattı. Heyecanını, endişelerini Hz. Hatice ile paylaştı ve ona, ne yapacağını bilmediğini söyledi. Hz. Hatice, endişelenmesine gerek olmadığını söyleyerek eşini teselli etti, ona moral verdi.

H. Hatice Peygamberimizi kutsal kitaplar hakkında bilgi sahibi olan Varaka'ya götürdü. Hz. Peygamber (s.a.v.) Hira Mağarası'nda yaşadıklarını Varaka'ya tek tek anlattı. Varaka, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) şunları söyledi: "Nefsim kudret elinde olan zata yemin ederim ki sen bu ümmetin nebisisin. Andolsun sana, Musa'ya gelen Cebraildir."

H. Muhammed'in (s.a.v.) Hayatı

Yakın Çevreye Çağrı

İlk vahyin gelmesinin üzerinden epey bir zaman geçmişti. Hz. Peygamber (s.a.v.) bir gün yine Hira Mağarası'na gitmişti. Buradan dönerken bir ses işitti. Başını kaldırıp göğe doğru bakınca Cebrail'i (a.s.) gördü. Heyecan ve endişe içinde, hızlı adımlarla evine gitti. Yatağına uzandı ve eşi Hz. Hatice'den (r.a.), üzerini örtmesini istedi. Bu sırada Cenab-ı Allah (c.c.) ona Müddessir suresinin ilk beş ayetini vahyetti.

Müddessir suresinin ilk ayetleri, Hz. Muhammed'e (s.a.v.) İslam'ı tebliğ etme görevini yükliyordu. Bu ayetlerin nazil olmasıyla birlikte Hz. Muhammed'in (s.a.v.) İslam'a davet vazifesi başlıyordu. Allah Resulü (s.a.v.), en yakınında olan ve çok güvendiği kişilerden başlayarak İslam'ı tebliğ etti. Onun peygamberliğine ilk iman eden, her zaman yanında olan, en büyük destekçisi sevgili eşi Hz. Hatice oldu. Ondan sonra amcasının oğlu Hz. Ali , hizmetçisi Zeyd b. Harise ve Peygamberimizin (s.a.v.) yakın arkadaşı Hz. Ebu Bekir İslam'ı kabul etti. Bunlar İslam tarihinde ilk Müslümanlar olarak bilinir.

İlk Müslümanlar	
Hanımlardan	H. Hatice
Çocuklardan	H. Ali
Kölelerden	H. Zeyd
Aile dışından	H. Ebubekir

H. Peygamber (s.a.v.), İslam davetini başlangıçta çok gizli bir şekilde sürdürdü. İslamiyeti sadece en yakınlarına ve çok güvendiği kişilere tebliğ etti. Onlardan, bu konuyu gizli tutmalarını istedi. Çünkü Mekkelilerin bu duruma tepki

göstereceğini biliyordu. Mekkeliler asırlardır, kendi elleriyle taştan, tahtadan, madenden vb. maddelerden yaptıkları putlara tapıyorlardı. Alışla geldikleri, atalarından yüzyıllardır gördükleri inançlarını, yaşam tarzlarını değiştirmeyi kolay kabul etmeyeceklerdi. Ayrıca sayıca çok azken yerleşik inançlara karşı çıkmak, Müslümanların zarar görmesine yol açabilirdi. Önce gizli davetle belli bir sayıya ulaşmak, güçlenmek, kuvvetli bir grup olmak gerekiyordu. Bütün bu sebeplerle de H. Muhammed (s.a.v.) peygamberlik vazifesini başlangıçta gizli yürütmüştür.

Davetin Yaygınlaşması, Olumlu ve Olumsuz Tepkiler;

Dikkat

Peygamberimizin insanları İslam'a açıktan davet ederken çağırdığı iki temel ilke: Allah vardır, birdir. (Tevhid inancı) Ahiret ve hesaba çekilme vardır. (Ahiret inancı)

Allah Resulü H. Muhammed (s.a.v.), İslam tebliğini üç yıl boyunca gizli sürdürdü. Bu süreçte sadece yakın çevresindeki insanlara İslam'ı anlattı. Gizli davet sürecinde Müslümanların sayısı oldukça sınırlı sayıda kaldı. Süreç sonunda İslam'ı kabul edenlerin sayısı kırka ulaştı. H. Hamza ve H. Ömer gibi Mekke'nin yiğit ve güçlü kişileri de bu süreçte İslam'ı kabul etti.

H. Muhammed'in (s.a.v.) Hayatı

Üç yılın sonunda Allah (c.c.), "Sana emr olunanı açıkça söyle ve ortak koşanlardan yüz çevir!" (**Hicr/94**) ve "Önce en yakın akrabanı uyar." (**Şu-ara/214**) ayetlerini vahyetti. Bu ayetlerin nazil olmasıyla da İslam'a gizli davet dönemi sona erdi ve açık-tan davet süreci başladı. Resululah

(s.a.v.), açıktan davetin başlamasıyla birlikte gece gündüz demeden, durup dinlenmeden, her fırsatta, her yerde insanları İslam'a çağırırdı. Önce yakın akrabalarına bir yemek daveti verdi. Onları İslam'a davet etti. Ancak akrabaları genel olarak ona tepki gösterdiler. Daha sonra İslam daveti tüm Mekkelilere yayıldı.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) sokakta, çarşıda, pazarda, evlerde, nerede olursa olsun her fırsatta insanlara İslam'ı anlatıyor, onları tevhit inancına çağırıyordu.

Bunun sonucu olarak da Müslümanların sayısı günden güne artıyordu. Mekkeli müşrikler önceleri Müslümanları önemsemediler. Ancak zamanla İslam'ı kabul edenlerin artması müşrikleri endişelendirdi. Müşrikler hem Sevgili Peygamberimiz'e (s.a.v.) hem de ona iman edenlere kötü davranmaya başladılar. Önceleri Müslümanlarla alay ettiler, onlara hakaretlerde bulundular. Böylece hak dinin yayılmasını önlemeyi arzuluyorlardı. Amaçlarına bu yollarla ulaşamayınca daha şiddetli mücadele yöntemlerine yöneldiler. İslam'ı kabul edenlere dinlerini terk etmesi için baskılar yapmaya hatta işkence etmeye başladılar.

İslam'ın yayılmasına engel olmak isteyen Mekkeli müşriklerin yaptığı en büyük baskı ve işkence hareketi olarak Müslümanlara uygulanan boykot gösterilebilir. Üç yıl süren bu boykot sırasında Müslümanlar çok zor şartlar altında Mekke'de bir bölgeye hapsedil-

miş, gitmelerine izin verilmemiş, en temel ihtiyaçlarını karşılamaları bile engellenmişti. Üç yılın sonunda çok zayıf düşen müslümanlar arasında Hz. Hatice ve aslen müslüman olmadığı halde onlarla birlikte boykota maruz kalan Ebu Talip aynı sene içinde vefat etmiştir. Bu nedenle boykotun bittiği yıla "Hüzün senesi" anlamına gelen "Sene't-ül Hüzün" adı verilmiştir.

Dikkat

H. Muhammed'in eşi Hz. Hatice ile amcası Ebu Talip aynı yıl içinde vefat etmişlerdir. Peygamberimizin sevdiği iki kişiyi kaybettiği bu yıla "Sene't-ül Hüzün" adı verilmektedir.

Kıssadan Hisse

Mekkeli müşrikler, İslam'ın yayılmasını engelleme çabalarından sonuç alamadılar. Hz. Peygamber'i (s.a.v.) koruyan amcası Ebu Talip'e geldiler. "Yeğenin ilahlarımızı kötiledi, dinimizi ayıpladı, akıllarımızı küçümsedi, atalarımızı sapıklıkla suçladı. Ya onu bundan vazgeçirirsin ya da aradan çekil, bırak, biz onun hakkından gelelim." dediler. Ebu Talip, müşriklerin dediklerini yeğenine anlattı. Kendisinin de zor durumda kaldığını söyledi.

Allah'ın Elçisi Hz. Muhammed (s.a.v.) amcasına şu cevabı verdi:

"Ey amca! Allah'a yemin ederim ki bu işi bırakmam için Güneş'i sağ elime, Ay'ı da sol elime koysalar yine de Allah bu daveti güçlendirinceye veya ben bu uğurda ölünceye kadar bu işi bırakmayacağım."

(İbn-i Kesir)

H. Muhammed'in (s.a.v.) Hayatı

Yine aynı dönemde Peygamberimiz bazı Müslümanların Habeşistan'a hicret etmelerini emretmiş, aralarında Hz. Cafer ve Hz. Osman'ın da olduğu bu müslüman aileler Habeşistan'a giderek orayı bir süreliğine yurt edinmiştir. Peygamberimiz hicretten az zaman önce yeni bir yurt arayışına girmiş, bu amaçla Mekkelilerle sıkı ilişkileri olan yakındaki Taif şehrine gitmişti. Hz. Zeyd ile yaptığı bu yolculukta kötü karşılanmış, Taifliler tarafından taşlanmıştı. Yine aynı dönemde Peygamberimizin Allah tarafından bir gece Mekke'den Mescid-i Aksa'nın bulunduğu Kudüs'e, oradan da Allah'ın huzuruna çıkarıldığı İsrâ ve Miraç olayı meydana gelmiştir.

H. Peygamber'in (s.a.v.) Hicret'ten bir buçuk yıl kadar önce Mekke'den Kudüs'teki Mescid-i Aksa'ya Allah'ın (c.c.) izniyle götürülmesine İsrâ, oradan da göğe yükseltilerek Allah'ın (c.c.) ayetlerinin ve olağanüstü nimetlerinin gösterilmesine Miraç denir.

